

کوله پشتی

شما هم می‌توانید خاطرات و عکس‌های سفرهایتان را برای ما بفرستید

«البرز سبحانی»، کارگردان و مستندساز جوانی که دهه سوم زندگی‌اش را می‌گذراند، به نسبت سنش خیلی مسافرت کرده اما می‌گوید علاقه‌اش به سفر هیچ ربطی به این که پدرش در ایران ایر کار می‌کرده ندارد و حتی اگر طعم شیرین بلیت‌های رایگان هم نبود، بالاخره راهی برای ایرانگردی و جهانگردی پیدا می‌کرد. با این همه در تمام مدت مصاحبه از پدرش یاد می‌کند و می‌گوید همواره «زیر بلیت» ایشان بوده!

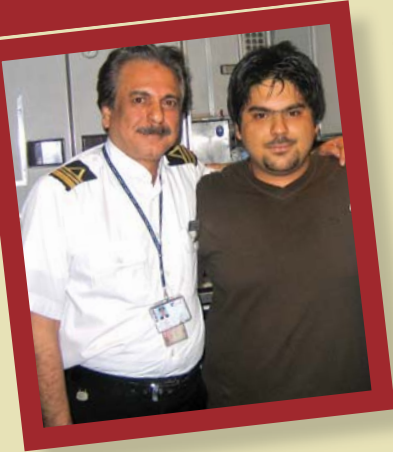
او در دوران کودکی، حرف زدن را با نگاه کردن به آسمان و گفتن کلمه «اوبابا» (هوایما) شروع کرده و هنوز هم وقتی دلش می‌گیرد، به جای هر جای دیگر، به فرودگاه امام یا مهر آباد می‌رود و به نشستن و برخاستن هواپیماها نگاه می‌کند. او عاشق کار در چنین جاهایی بوده و هست. با آن که در آسیا به تایلند، کره جنوبی، ژاپن، هند و ترکیه، و در اروپا به انگلیس، آلمان، هلند، سوئد و دانمارک سفر کرده، خودش را به هیچ وجه «بیچه پولدار» نمی‌داند و معتقد است آدم می‌تواند با صرف هزینه‌های کم نیز سفر کند و دنیا را ببیند. با او درباره تجربه مسافرت‌هایش صحبت می‌کنیم.

خودتان هزینه‌های سفرتان را مدیریت کنید

در ایران همه به توره‌ها و خدمات گران آنها اعتماد می‌کنند، مخصوصاً برای سفرهایی مثل ترکیه و تایلند. درحالی‌که اگر مدیریت هزینه‌ها بر عهده خود شما باشد می‌توانید از چیزهای غیرضروری صرف نظر و پولتان را در جاهای بهتری خرج کنید. به عنوان مثال، محل اقامت شما کافی است یک جای معمولی و تمیز باشد، چون معمولاً فقط برای خوابیدن از آن استفاده می‌کنید. داشتن هتلی مجهز به استخر در سفر به کشورهای آسیای شرق، امتیاز خاصی به حساب نمی‌آید چون در این کشورها می‌شود از ساحل دریا استفاده کرد. می‌توانید قبل از سفر، در سایت‌های مخصوص اینترنتی، نشانی هتل آپارتمان‌های ارزان قیمت یا حتی خانه‌هایی را که صاحبشان یکی از اتاق‌ها را با خدماتی مناسب به توریست‌ها کرایه می‌دهد پیدا و رزرو کنید. من برای سفر از آلمان به هلند چند راه داشتم، حتی می‌توانست برایم مجانی دربیاورد. در این کشورها کسانی هستند که در اینترنت اعلام می‌کنند مثلاً فلان روز می‌خواهند از فلان جا به بهمان جا بروند و همسفری می‌خواهند که فرضاً پنجاه درصد پول بنزین را با آنها شریک شود. متأسفانه خیلی از ما ایرانی‌ها به خاطر مسلط نبودن به زبان‌های بین‌المللی نمی‌توانیم از این موقعیت‌ها استفاده کنیم. از اینترنت هم فقط مسنجرش را می‌شناسیم.

در فرودگاه کشور مقصد، با توجه به تابلوها و نقشه‌ها می‌توانید خطوط مترو و اتوبوس را شناسایی کنید یا بفهمید در همان فرودگاه چه امکاناتی وجود دارد، چیزهایی مثل اتاق سیگار کشیدن یا خط اتوبوس رایگان که شما را به مرکز شهر می‌برد.

همان طور که می‌دانید صنعت توریسم در دنیا معمولاً به فصل‌های پرکار (High season) و کم‌کار (low season) تقسیم می‌شود که روی قیمت‌ها هم تاثیر دارد، مثلاً اگر بخواهید در تعطیلات کریسمس یا نوروز سفر کنید معمولاً باید پول بیشتری برای بلیت و هتل بپردازید اما این سیستم در ایران معنی دار نیست و در مناسبت‌های نامربوط، نوسان دارد و هیچ فرقی هم نمی‌کند که شما بلیتتان را از سه ماه قبل رزرو کرده باشید یا یک هفته قبل. در سفرهای خارجی می‌توانید با توجه به این نکات، فصل ارزان‌تری را انتخاب کنید.

بعضی از ایرانی‌ها به خاطر تنبلی، در سفرهایشان پول بیشتری خرج می‌کنند، مثلاً از فرودگاه، تاکسی دربیست می‌گیرند که مبلغ زیادی از آنها طلب می‌کند یا برای سفر به مناطق جزیره‌ای، از کشتی‌های تندرو استفاده می‌کنند، در حالی که همان مسیرها را می‌شود با مترو یا قایق‌های محلی رفت و با توریست‌هایی از همه جای دنیا آشنا شد و به وسیله صحبت با آنها تمرین زبان کرد.

چیزی که در سفرهای خارجی من را آزار می‌دهد، رفتار بعضی ایرانی‌هاست. حتی در دیسک‌های اروپا و آمریکا هم شما باید تابع قوانینی باشید و نمی‌توانید هر جور دلتان خواست لباس بپوشید، مثلاً ممکن است شما را با شلوار جین راه ندهند و بگویند باید تیپ مردانه (کت و شلوار) داشته باشید. آن وقت متأسفانه ما در پروازهای خارجی شاهدیم به محض آن که هواپیما از مرز ایران خارج می‌شود، بعضی‌ها تغییر چهره می‌دهند!

بهبتر است آدم کشورهایی را برای سفر انتخاب کند که با اعتقاداتش سازگاری داشته باشند. بعضی‌ها به تایلند یا سواحل ترکیه می‌روند، همه را هم نگاه می‌کنند اما بلند بلند فحش می‌دهند که ای گناهکارها!...

من همیشه سبک و با یک کوله پشتی سفر می‌کنم، این طوری اگر از محل اقامتم راضی نبودم به راحتی آن را عوض می‌کنم. همچنین آدم نباید همان روز اول سوغاتی بخرد و بارش را سنگین کند، بلکه دو روز آخر سفر، بعد از پرداخت پول بلیت برگشت و احتساب هزینه فرودگاه و یک پس‌انداز کوچک (در حد ۵۰ یورو) می‌شود خرید کرد.

